

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.35.265/2024/2.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Demjén Péter bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

felperes1

(cím1.)

A felperes jogi képviselője:
Horváth Tamás, cím2)

Bakos-Horváth Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd. dr.

Az alperes:

NAV Fellebbviteli Igazgatósága

(cím3)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Gázsó Nikolett kamarai jogtanácsos

A per tárgya:
közigazgatási per

adóügyben hozott határozat ellen indított

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 2024. szeptember 4.

napján kelt 108.K.703.247/2022/47. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2018. adóévre személyi jövedelemadó (a továbbiakban: szja) és egészségügyi hozzájárulás, 2019. adóévre szja és szociális hozzájárulási adó adónemekben adóellenőrzést folytatott le, majd 7184058994 iktatószámú határozatával terhére a vizsgált adónemekben összesen 445.275.270 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet tárt fel, egyúttal kötelezte a felperest az adóhiány, 890.550.540 Ft adóbírság és 52.800.873 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.

[2] A felperes fellebbezése nyomán eljár alperes 6435004586 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[3] A határozatok indokolása szerint a felperes a vizsgált időszakban az ESV Kft. (a továbbiakban: ESV Kft.) tagja, továbbá az EPS Kft. (a továbbiakban: EPS Kft.) ügyvezetője volt. Megállapította, hogy a felperes egy ingó értékesítéséből, továbbá az említett társaságok bankszámláiról – készpénzfelvételek és magánbankszámláira – történő utalások útján 2018. évben 762.482.070 Ft, 2019. évben pedig 811.974.536 Ft egyéb jövedelmet szerzett. A felperes e pénzeszegek társaságok érdekében történő felhasználását, a társaságokkal való elszámolást nem tudta bizonyítani, így azok a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 28. § (1) bekezdése szerint a felperes egyéb jövedelmének minősülnek, amely után a felperes adófizetésre köteles. Az adóhatóság határozataiban utalt arra, hogy figyelembe vette különböző kapcsolódó vizsgálatok anyagait, köztük az adóhatóság egyes szervezeti egységei (a továbbiakban: társhatóságok) által az EPS

Kft.-nél, annak alvállalkozóinál és partnereinél végzett ellenőrzések nyomán hozott határozatokban foglalt megállapításokat.

A jogerős ítélet

[4] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, amelyet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasított.

[5] Ítéletének indokolásában az Szja. tv. 1. § (3) bekezdésére, 4. § (1)-(2) bekezdéseire és 9. § (2) bekezdés a) pontjára utalással rögzítette, hogy az adóhatóság eleget tett tényállástisztázási kötelezettségének, amikor bizonyította, hogy a felperes a kérdéses összegeket megszerezte. Az Szja tv. 1. § (4) bekezdése alapján annak bizonyítása a felperest terhelte, hogy a megszerzett összegeket a társaságok érdekében használta fel és azokkal a társaságok felé elszámolt. Megállapította, hogy a csatolt pénztárbizonylatokon nem szerepel a felperes mint befizető aláírása, így azok nem minősülnek hiteles számviteli dokumentumnak, a társaság érdekében való felhasználás bizonyítására nem alkalmasak. A felperes nem támasztotta alá hiteles dokumentumokkal, bizonyítékokkal azt sem, hogy az EPS Kft. részére tagi kölcsönt nyújtott volna, illetve hogy a társaság az általa fizetett összegekből finanszírozta volna különböző kiadásait. A felperes időben változó, részben ellentmondó nyilatkozatokat tett a pénzösszegek felhasználása kapcsán, amiket számviteli dokumentumokkal nem támasztott alá. Alaptalanul állította azt is, hogy a javára szóló tények nem kerültek feltárára, mivel az adóhatóság az EPS Kft. munkavállalóinak bérére és a készpénzes szállítói számlákra vonatkozó kifizetéseket elfogadta, és az általa csatolt összes dokumentumot mérlegelte.

[6] Rögzítette, hogy a felperes és az ESV Kft. ügyvezetője is csupán általánosságban nyilatkozott arról, hogy az EPS Kft. alvállalkozóinak munkavállalói részére munkabéreket borítékoltak és fizettek ki, arra azonban nem tértek ki, hogy kiknek, mikor, milyen összegeket fizettek ki. Ennélfogva nem volt megállapítható az sem, hogy a kifizetésekre a felperes által felvett összegekből került-e sor. Utalt rá, hogy az alvállalkozóknak mint önálló gazdasági szereplőnek való bérfizetés még annak bizonyítottsága esetén sem minősült volna az EPS Kft. érdekében való felhasználásnak. A felperes alaptalanul hivatkozott az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 100. §-ának sérelmére azzal összefüggésben, hogy a társhatóság a 6058150396 iktatószámú határozatában megállapította, hogy a felperes és az ESV Kft. ügyvezetője borítékolta az alvállalkozók munkavállalóinak fizetéseit. A társhatóság ugyanis általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemben végzett adóellenőrzést az EPS Kft.-nél, ennélfogva megállapításai az EPS Kft. és az alvállalkozók közötti jogviszonyra, a köztük fennálló számlázási láncra vonatkoztak, így az Air. 100. §-a a felperes vonatkozásában nem értelmezhető. Kiemelte azt is, hogy a társhatóságnak nem kellett tisztáznia, hogy a felperes pontosan kiknek, mikor, milyen összegeket borítékolt és adott át, ennek bizonyítása a jelen ügyre tartozik és a felperes terhére esik, aki azonban e körülményeket nem tudta bizonyítani. Utalt rá, hogy a társhatóság által a Kft Kft.-nél végzett adóellenőrzés nyomán hozott határozatokat ugyanezen okból nem vette figyelembe, azok ugyanis konkrét időpontokat, személyeket, összegeket nem tartalmaznak, így a felperes által megszerzett összegek felhasználásának bizonyítására nem alkalmasak.

[7] A bíróság alaptalannak minősítette a felperes azon hivatkozásait, miszerint a vizsgált időszak egészében nem volt az EPS Kft. ügyvezetője, a könyvelési mulasztásokért csak a könyvelő felel, és az ügyvezetővel szemben a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) nem alkalmazható. Az adóhatóság a Kúria Kfv.V.35.187/2022/5., Kfv.I.35.210/2022/9. és Kfv.V.35.271/2021/8. számú határozatainak megfelelően döntött a bizonyítási teherről, miszerint a bevétel megszerzését az adóhatóságnak, a felvett összegek felhasználását az adózónak kell bizonyítania. Ellenkező bizonyításáig a magánszemély adóköteles bevételei közé tartoznak azok a pénzösszegek, amelyeket egy gazdasági társaság számlájáról vesz fel, illetve amelyeket egy gazdasági társaság részére átutal. A Kúria gyakorlatára utalással kiemelte, hogy a társaság felé történő elszámolás igazolására eredeti, alakilag és tartalmilag hiteles, szigorú számadás alá vont számviteli bizonylat alkalmas, amelynek egy példányát a magánszemély kapja. A felperes a társaság felé történt elszámolást a számviteli bizonylatokkal igazolhatta volna, ezek pótlására a tanúvallomások, nyilatkozatok nem alkalmasak.

[8] Erre figyelemmel a bíróság mellőzte a keresetlevélhez csatolt, a felvett összegek felhasználásra vonatkozó nyilatkozatok figyelembevételét. Végül utalt rá, hogy mellőzte a készpénzfelvételben közreműködő magánszemély meghallgatására vonatkozó tanúbizonyítási indítványt is, mivel a magánszemélynek a felvett összegek további sorsáról nem volt tudomása.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017.évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjai alapján kérte. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok körében sérelmezte, hogy a bíróság nem tett eleget a tényállás hiánytalan megállapítása érdekében.

[10] Az ügy érdemét tekintve előadta, hogy az alperes a Kft Kft. ügyében hozott határozatában, valamint az e határozat felülvizsgálata iránt indított perben a munkabérfizetések kapcsán olyan megállapításokat tett, amelyek ellentétesek az alperes jelen határozatában foglaltakkal. Sérelmezte, hogy a bíróság ezt az ellentmondást nem oltotta fel, az alperest nem hívta fel nyilatkozattételre, hanem maga bocsátkozott bele az ellentmondó nyilatkozatok értékelésébe, ezzel elmulasztva a tényállás tisztázását.

[11] Kifogásolta, hogy az alperes a perben úgy nyilatkozott, hogy a társhatóság által az EPS Kft-nél végzett adóellenőrzés eredményeként hozott határozat szereplő, munkabérfizetésekre tett megállapításokat nem kellett figyelembe vennie, ehhez képest a támadott határozatában maga is hivatkozott azokra. A bíróság nem tisztázta ezen ellentmondást sem, és e körben sem tárta fel a tényállást. Kiemelte, hogy az adóhatóság tudott a társhatóság határozatairól, így arról is, hogy a felperes a felvett pénzösszegekkel nem

rendelkezett sajátjaként, azokat bérkifizetésekre fordította. Utalt rá, hogy a bíróság tévesen értelmezte az Air. 100. §-át, az eltérő minősítés tilalma ugyanis akkor is irányadó, ha a két adóellenőrzés eltérő adónemekben folyt. Jelen esetben az áfa adónemben lefolytatott adóellenőrzés eredményeként megállapításra került, hogy a felperes a felvett pénzösszegeket bérkifizetésekre fordította, amely tény az adóhatóságnak az szja adónemben folytatott adóellenőrzés során is figyelembe kellett volna vennie. A bíróság e körben is megsértette tényállás tisztázási kötelezettségét. Utalt arra, hogy a társhatóságok „egyéb megállapításként” rögzítették a bérkifizetés tényét, ezért azt az adóhatóságnak jelen ügyben is figyelembe kellett volna vennie. Sérelmezte azon ítéleti megállapítást is, miszerint a társhatóságok határozataiban foglaltak ellenére is a felperesre esett az összegekkel való elszámolás bizonyításának terhe.

[12] Álláspontja szerint abból, hogy a bevételi pénztárbizonylaton nem szerepel az átadó aláírása, nem következik, hogy a pénz átvétele nem történt meg. Az egyéb bizonyítékok alapján is megállapítható, hogy a felperes a felvett összegeket a pénztárba befizette, és abból munkabérkifizetések történtek. Sérelmezte, hogy az alperesi határozat és az ítélet sem jelölte meg, hogy a bizonylatok az Sztv. mely szabálya folytán minősülnek hiteltelennek. Utalt rá, hogy a banki igazolások is alátámasztják a pénztárbizonylatok valós tartalmát. Végül kifejtette, hogy az alperes nem tisztázta a tényállást, megsértve ezzel az Air. 99. §-át, a bíróság pedig a bizonyítékokat nem értékelte egyenként és összességükben, továbbá nem észlelte az alperes jogszabálysértéseit, ezzel megsértve a Kp. 78. § (2) bekezdését, 79. § (1) bekezdését és 85. § (1)-(3) bekezdését, továbbá az Art. (helyesen: Air.) 97. § (3)-(6) bekezdéseit és 100. §-át.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja két elkülönülő befogadási okot tartalmaz. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulata alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. JEH 1. pont]. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának második fordulata alapján, a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából akkor van helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, ha az elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat egységes ugyan, de annak követése a körülmények változása folytán nem támogatható.

[17] A Kúria megállapította, hogy a gazdasági társaság számlájáról magánszemély által felvett pénzüsszegeknek az Szja. tv. alapján, egyéb jövedelemként való adóztatásával kapcsolatban a bírói gyakorlat kiforrott és egységes. A Kúria következetes gyakorlata szerint a gazdasági társaság számlájáról felvett, igazoltan el nem számolt pénzüsszeg az Szja. tv. 4. § (1) bekezdése és 28. §-a alapján egyéb jövedelemnek minősül [Kfv.VI.35.585/2012/10.; Kfv.I.35.592/2015/6.; Kfv.I.35.400/2016/4.; Kfv.I.35.414/2016/5.; Kfv.I.35.258/2018/8.; Kfv.I.35.306/2018/6.; Kfv.I.35.408/2020/5.; Kfv.VI.35.096/2023/8.]. Az adóhatóság köteles annak bizonyítására, hogy a készpénz a felpereshez került, míg a felperest terheli annak bizonyítása, hogy azzal a gazdasági társaság felé elszámolt, illetve annak érdekében használta fel [Kfv.I.35.044/2015/5.; Kfv.I.35.212/2015/9. Kfv.I.35.400/2016/4.; Kfv.I.35.414/2016/5.; Kfv.I.35.437/2019/9.; Kfv.I.35.313/2020/6.; Kfv.I.35.407/2020/8.; Kfv.I.35.315/2020/8.]. Az adózó nem háríthatja el bizonyítási kötelezettségét azzal, hogy őt magánszemélyként bizonylatmegőrzési kötelezettség nem terheli, mivel a gazdasági társaság pénzükezelése során a pénzt felvevő személyt elszámolási kötelezettség terheli [Kfv.I.35.640/2016/10.; Kfv.I.35.424/2017/7.; Kfv.I.35.012/2018/5.; Kfv.I.35.020/2021/9.; Kfv.V.35.271/2021/8.]. Az elszámolás igazolására elsősorban az eredeti, alakilag és tartalmilag hiteles, szigorú számadás alá vont számviteli bizonylat alkalmas, hiszen a társaság által kiállított szabályszerű bizonylat egy példányát a magánszemély kapja [Kfv.V.35.377/2017/4.; Kfv.I.35.559/2019/5.; Kfv.I.35.553/2019/6.; Kfv.I.35.408/2020/5.; Kfv.V.35.086/2021/6.; Kfv.V.35.187/2022/5.]. Az

elsőfokú bíróság e kúriai gyakorlatot ítéletének indokolásában részletesen ismertette. A Kúria az ügyben nem észlelt olyan körülményt sem, amelyből arra lehetne következtetni, hogy az egységes joggyakorlat követése nem indokolt. Mindezekre figyelemmel felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem volt lehetőség.

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége, illetve jelentős súlya miatt is kérte.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a jogkérdés társadalmi jelentősége miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti, míg a felvetett jogkérdés különleges súlya akkor indokolja a befogadást, ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat, az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel. A befogadás viszont ekkor is csak abban az esetben indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást [Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2.; Kfv.VII.45.059/2023/2.; Kfv.V.35.007/2024/2.; Kfv.V.35.188/2024/4.]. A magánszemély által a gazdasági társaság bankszámlájáról felvett készpénzzel való elszámolás kapcsán ugyanakkor a Kúriának a fentiek szerint kiforrott gyakorlata van, így a befogadásra ezekből sem kerülhetett sor.

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegésekre hivatkozással is kérte. A Kúria utal rá, hogy e befogadási okra való hivatkozás esetén a kérelmezőnek a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján be kell mutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá hogy annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető [Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.V.35.285/2023/2.; Kfv.V.35.008/2024/2.; Kfv.V.35.127/2024/2].

[21] A felperes felülvizsgálati kérelmének jelentős részében arra hivatkozott, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság nem tisztázta kellőképp a tényállást, valamint nem, illetve nem megfelelően értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, ezzel megsértve a Kp. 78. § (2) bekezdését, 79. § (1) bekezdését és az Air. 99. §-át. A Kúria ugyanakkor rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárás során elvi jelentőségű jogkérdésekben dönt, nem pedig a kereset ismételt elbírálását végzi. Ebből következően a felülvizsgálati eljárás során az alperes és az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában – nincs lehetőség [ld. pl. Kfv.II.37.904/2020/2.; Kfv.I.35.316/2021/2. Kfv.II.37.673/2021/2.; Kfv.I.37.431/2022/3.; Kfv.II.37.760/2022/2.; Kfv.III.37.028/2022/2; Kfv.II.37.220/2023/2.; Kfv.V.37.686/2023/3.; Kfv.V.35.077/2023/2.; Kfv.I.35.213/2024/2.; Kfv.V.35.197/2024/2.]. Az elsőfokú bíróság az alperes által feltárt tényállást megvizsgálta, a bizonyítékokat értékelte, azok mérlegeléséről és a felperes által felajánlott bizonyítékok, bizonyítási indítványok mellőzéséről számot adott. A Kúria nem észlelt a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésére vagy iratellenes ténymegállapításra utaló körülményt sem.

Önmagában az, hogy a kérelmező nem ért egyet a bizonyítékok bíróság általi mérlegelésével, és a bizonyítékok újraértékelésével saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadásához [Kfv.V.37.625/2023/5.; Kfv.I.35.231/2023/3.; Kfv.V.35.007/2024/2.].

[22] A felperes hivatkozott az Air. 100. §-ának sérelmére is annak kapcsán, hogy megítélése szerint az alperes és az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a társhatóságok határozataiban foglalt megállapításokat. A Kúria álláspontja szerint ugyanakkor a felperes ezen eljárási szabálysértés megtörténtét nem tudta kellőképp, a befogadás szükségességét alátámasztó szinten valószínűsíteni, különös figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [42]-[43] bekezdéseiben részletesen megindokolta, hogy miért nem tartja alaposnak e felperesi jogsérelem-állítást.

[23] A felperes megsértett jogszabályhelyként megjelölte a Kp. 85. § (1)-(3) bekezdéseit és az Air. 97. § (3)-(6) bekezdéseit is, azonban ezek kapcsán nem tett eleget a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének, ugyanis nem mutatta be, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság hogyan, milyen eljárásával sértette meg e jogszabályhelyeket. Mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem volt lehetőség.

[24] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt befogadási okot is, az ügyben azonban nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, így a befogadásra ezekből sem kerülhetett sor. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt befogadási okot – a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt, a felet terhelő indokolási kötelezettség miatt – hivatalból nem vizsgálhatta.

[25] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a befogadást megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[26] *Nem indokolt a felülvizsgálati kérelem joggyakorlat egységének biztosítása érdekében való befogadása, ha az ügyben felmerült elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria közzétett határozatában már állást foglalt.*

[27] *Önmagában az, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem ért egyet a bizonyítékok elsőfokú bíróság általi mérlegelésével, és a bizonyítékok újraértékelésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján történő befogadásához.*

Záró rész

[28] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[30] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. november 28.

dr. Darák Péter s.k.
s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Márton Gizella

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő